

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 16 oktober 2013****om det statliga stöd SA.18211 (C 25/05) (f. d. NN 21/05) som Slovakien har genomfört till förmån för Frucona Košice a. s.**

[delgivet med nr C(2013) 6261]

(Endast den slovakiska texten är giltig)**(Text av betydelse för EES)**

(2014/342/EU)

EUROPEISKA KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket ⁽¹⁾, ochefter att ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽²⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE**1. FÖRFARANDE INFÖR KOMMISSIONEN**

- (1) Genom en skrivelse av den 15 oktober 2004, registrerad den 25 oktober, tog kommissionen emot ett klagomål som gjorde gällande att olagligt statligt stöd beviljats Frucona Košice a.s. i Slovakien. Den klagande lämnade kompletterande uppgifter den 3 februari 2005. Den 24 maj 2005 hölls ett möte med denne.
- (2) På grundval av den klagandes uppgifter anmodade kommissionen genom en skrivelse av den 6 december 2004 Slovakien att yttra sig om den omtvistade åtgärden. Genom en skrivelse av den 4 januari 2005, registrerad den 17 januari, informerade Slovakien kommissionen om det eventuellt olagliga stödet till Frucona Košice a. s. vid en uppgörelse med borgenärer. Man begärde att kommissionen skulle godkänna det som undsättningsstöd till ett företag i ekonomiska svårigheter. Slovakien lämnade in kompletterande uppgifter genom en skrivelse av den 24 januari 2005, registrerad den 28 januari 2005. Kommissionen begärde ytterligare uppgifter genom en skrivelse av den 9 februari 2005, som besvarades genom en skrivelse av den 4 mars 2005, registrerad den 10 mars 2005. Den 12 maj 2005 hölls ett möte med de slovakiska myndigheterna.
- (3) Genom en skrivelse av den 5 juli 2005 underrättade kommissionen Slovakien om att den beslutat att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget med avseende på nämnda stöd.
- (4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter.
- (5) De slovakiska myndigheterna lämnade kommentarer genom en skrivelse av den 10 oktober 2005, registrerad den 17 oktober 2005. Kommissionen mottog synpunkter från en berörd part (stödmottagaren) genom en skrivelse av den 24 oktober 2005, registrerad den 25 oktober 2005. Den lämnade dessa till de slovakiska myndigheterna, som fick tillfälle att yttra sig. De slovakiska myndigheternas synpunkter lämnades genom en skrivelse av den 16 december 2005, registrerad den 20 december 2005. Den 28 mars 2006 hölls ett möte med stödmottagaren, som fick tillfälle att yttra sig. De slovakiska myndigheterna lämnade kompletterande uppgifter genom en skrivelse av den 5 maj 2006, registrerad den 8 maj 2006.

⁽¹⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningarna till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget. I EUF-fördraget infördes också vissa terminologiska förändringar, exempelvis ersattes orden "gemenskapen" med "unionen" och "gemensamma marknaden" med "inre marknaden". EUF-fördragets terminologi används i hela detta beslut.

⁽²⁾ EUT C 233, 22.9.2005, s. 47.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

- (6) Kommissionen beslutade den 7 juni 2006 ⁽⁴⁾ att stödet skulle återbetalas. I samband med kommissionens kontakter med Slovakien om genomförandet av beslutet underrättades kommissionen senare om resultatet av det slovakiska domstolsförfarandets resultat rörande skuldbeloppet som borgenärsuppgörelsen ska baseras på. Dessa uppgifter bör beaktas vid det här beslutet.

2. FÖRFARANDET VID TRIBUNALEN

- (7) Den 12 januari 2007 överklagade Frucona Košice a.s. tribunalens beslut. Bland annat invände företaget mot att skatteavskrivningen skulle utgöra statligt stöd, eftersom denna överensstämmer med principen om en borgenär i en marknadsekonomi. Genom beslut av den 7 december 2010 (mål T-11/07) avvisade tribunalen den sökandes argument och stödde kommissionens beslut, med hänvisning till att en konkurs skulle varit fördelaktigare för staten än borgenärsuppgörelsen.

3. FÖRFARANDET VID DOMSTOLEN

- (8) Tribunalens avgörande överklagade Frucona Košice a.s. till domstolen. Företaget hävdade framför allt att tribunalen inte korrekt bedömt hur kommissionen tillämpat principen om en privat borgenär och att tribunalen otillbörligt försökt hävda kommissionens motivering som sin egen tolkning av denna princip (mål C-73/11 P).
- (9) Den 24 januari 2013 upphävde domstolen tribunalens avgörande. Domstolen fann att kommissionen gjort en uppenbart felaktig bedömning genom att vid bedömningen av borgenärsprincipen inte beakta konkursförfarandets längd, eller att den, om den beaktat denna omständighet, inte tillräckligt motiverat sitt beslut. Målet återförvisades till tribunalen för beslut om företagets klagan rörande det skatteförfarande som inte omfattades av tribunalens prövning.

4. UPPHÄVANDE

- (10) Mot bakgrund av domstolens avgörande och för att rätta till de av domstolen konstaterade bristerna fann kommissionen att dess ursprungliga beslut av den 7 juni 2006 bör upphävas och ersättas av det här beslutet.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

1. FÖRETAGET

- (11) Mottagare av stödet är företaget Frucona Košice a. s. (nedan kallat *stödmottagaren*), som framställde sprit och spritbaserade drycker, alkoholfria drycker, konserverad frukt och grönsaker samt vinäger. Efter att ha förlorat sin licens framställde stödmottagaren inte längre sprit och spritbaserade drycker. Den är dock verksam inom partihandel med sprit och spritbaserade drycker. Företaget är beläget i en region som är berättigad till regionalstöd enligt artikel 107.3 a i EUF-fördraget.
- (12) Vid den aktuella tidpunkten sysselsatte stödmottagaren cirka 200 personer. I sina synpunkter på beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet lämnade stödmottagaren uppgifter till kommissionen om sin omsättning (inklusive punktskatter och mervärdesskatt), som framgår av följande tabell:

Tabell 1

Omsättning per produktområde inklusive punktskatter och mervärdesskatt [i SKK]

	2002	2003	2004
Vinäger	28 029 500	27 605 100	11 513 600
Frukt och grönsaker	37 112 500	32 584 500	22 696 400
Kål	2 878 340	503 030	201 310

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2007/254/EG av den 7 april 2006 om det statliga stöd C 25/2005 (ex NN 21/2005) som Slovakien har genomfört till förmån för Frucona Košice a.s. (EUT L 112, 30.4.2007, s. 14).

	2002	2003	2004
Kolsyrade alkoholfria drycker	9 373 800	17 601 600	17 560 100
Ej kolsyrade alkoholfria drycker	2 877 700	6 420 420	7 920 010
Ren juice (100 %)	51 654 900	43 421 600	22 706 600
Spritdrycker	696 193 500	743 962 700	728 837 400
Äppelvin	1 495 640	106 360	0
Saft	5 928 100	6 502 920	5 199 540
Övriga produkter/tjänster	59 476 000	99 635 000	63 680 000
SUMMA	895 019 980	978 343 230	880 314 960 (*)

(*) Omsättningen uppgavs till 23,6 miljoner euro för 2002, 25,7 miljoner euro för 2003 och 23 miljoner euro för 2004. Den i detta beslut i informationssyfte tillämpade växelkursen är 1 EUR = 38 SKK.

- (13) Dessa uppgifter skiljer sig betydligt från de uppgifter som kommissionen fått från de slovakiska myndigheterna och som redovisades i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet ⁽⁵⁾. I sitt senare yttrande om stödmottagarens synpunkter ifrågasatte de slovakiska myndigheterna inte de ovan angivna siffrorna. Enligt de slovakiska myndigheterna uppfyller stödmottagaren kriterierna på ett medelstort företag.

2. TILLÄMPLIG NATIONELL LAGSTIFTNING

- (14) Den omtvistade stödåtgärden handlar om att en skatteskuld avskrivits av skattekontoret Košice IV (nedan kallat *skattekontoret*) inom ramen för ett så kallat borgenärsackord. Detta förfarande regleras i lag 328/91 om konkurser och ackord (nedan kallad *konkurslagen*).
- (15) Borgenärsackord är ett förfarande som övervakas av domstol och syftar liksom konkursförfarandet till att reda ut den ekonomiska situationen för företag på obestånd ⁽⁶⁾. Vid konkursförfarande avvecklas företaget och dess tillgångar antingen säljs till en ny ägare eller också läggs företaget ner. Vid ett ackord fortsätter dock ett företag på obestånd sin verksamhet utan ägarbyte.
- (16) Det är företag på obestånd som tar initiativ till ackordsförfarande. Syftet är att få till stånd en uppgörelse med borgenärerna som innebär att företaget betalar en del av skulderna, medan resten avskrivs. En sådan uppgörelse måste godkännas av den berörda domstolen.
- (17) Borgenärer med prioriterade fordringar, exempelvis panträtt, är förmånsberättigade. För att ett förslag till ackordsuppgörelse ska kunna godkännas måste samtliga förmånsberättigade borgenärer bifalla det, medan det för övriga borgenärer räcker med en kvalificerad majoritet. Med andra ord röstar förmånsberättigade borgenärer för sig och har rätt att lägga in veto mot förslaget.
- (18) Förmånsberättigade borgenärer har en privilegierad ställning även vid konkursförfarande. De förmånsberättigade borgenärernas fordringar kan tillgodoses när som helst under konkursförfarandet, och vid försäljning av tillgångarna ska i första hand deras prioriterade fordringar tillgodoses. Om dessas samtliga fordringar inte kan täckas genom sådan försäljning, ska restbeloppet läggas till de övriga borgenärernas fordringar. I denna andra grupp fördelas medlen proportionellt bland borgenärerna.

⁽⁵⁾ Den totala omsättningen uppgavs till 334 miljoner SKK (8,8 miljoner euro) för 2002, 360 miljoner SKK (9,5 miljoner euro) för 2003 och 720 miljoner SKK (19 miljoner euro) för 2004.

⁽⁶⁾ Ett företag anses vara på obestånd, om det inte kan uppfylla sina förpliktelser mot borgenärerna inom 30 dagar efter förfallodatum.

- (19) Enligt konkurslagen ska ett företag som begär ett borgenärsackord till domstolen lämna en förteckning över åtgärder för en rekonstruktion av företaget och för den löpande finansieringen av verksamheten efter ackordet.
- (20) Enligt lag 511/92 om förvaltning av skatter och avgifter samt omorganisering av lokala uppbördsorgan (nedan kallad *skatteförvaltningslagen*) kan företag hos skattemyndigheten ansöka om uppskov med skatt. På berört belopp utgår ränta och säkerhet måste ställas för skatteskulden.
- (21) I skatteförvaltningslagen regleras även skatteindrivning, vars syfte är att tillgodose statens skattekrav genom försäljning av fast egendom, lösöre eller företaget som helhet.

3. BAKGRUND

- (22) Stödmottagaren utnyttjade från november 2002 till november 2003 skatteförvaltningslagens möjlighet till uppskov med betalning av punktskatten på sprit ⁽⁷⁾. Denna skatteskuld uppgick till totalt 477 015 759 SKK (12,6 miljoner euro). Innan skattekontoret godkände dessa uppskov, säkerställde det i enlighet med lagen att samtliga skattekrav kunde täckas med stödmottagarens tillgångar. De slovakiska myndigheterna hävdar att värdet av dessa säkerheter enligt stödmottagarens redovisning uppgick till 397 476 726 SKK (10,5 miljoner euro). Stödmottagaren hävdar dock att säkerheterna enligt sakkunnigas beräkningar uppgick till 193 940 000 SKK (5 miljoner euro) vid 2003 års utgång. Detta är enligt stödmottagaren också värdet på de tillgångar som ställts som säkerhet (lösöre, fast egendom och fordringar), uttryckt i så kallade sakkunnigpriser.
- (23) Genom ändring i skatteförvaltningslagen per den 1 januari 2004 kunde skatteuppskov bara sökas en gång per år. Stödmottagaren utnyttjade denna möjlighet för punktskatten i december 2003, som skulle betalas i januari 2004. Denne kunde dock varken betala eller skjuta upp den punktskatt för januari 2004 som skulle betalas den 25 februari 2004. På grund av detta hamnade stödmottagaren på obestånd i konkurslagens mening. Det gjorde också att stödmottagaren förlorade licensen att tillverka och bearbeta sprit.
- (24) Den 8 mars 2004 lämnade stödmottagaren in en ansökan om ackord till den behöriga länsrätten. Länsrätten beviljade ett ackordsförfarande genom beslut av den 29 april 2004, då den kunde konstatera att alla rättsliga krav uppfylldes. På sammanträdet den 9 juli 2004 röstade borgenärerna för den ackordsuppgörelse som stödmottagaren föreslagit. Ackordet fastställdes den 14 juli 2004 genom beslut av den länsrätt som övervakade förfarandet.
- (25) I augusti 2004 överklagade skattekontoret domstolens fastställelsebeslut. Högsta domstolen beslöt den 25 oktober 2004 att inte ta upp överklagandet och fastställde länsrättens beslut och dess verkställighet från och med den 23 juli 2004. Länsrättens beslut överklagades senare av statsåklagaren inom ramen för ett särskilt överklagandeförfarande.
- (26) Borgenärerna inklusive skattekontoret nådde en uppgörelse med stödmottagaren om följande ackord: att denne skulle betala 35 % av skulderna inom en månad efter det att uppgörelsen blivit bindande och att borgenärerna skulle skriva av 65 % av sina fordringar. Alla borgenärer behandlades således lika. De konkreta beloppen per borgenär anges i följande tabell:

Tabell 2

Stödmottagarens skulder före och efter ackordet [i SKK]

Borgenär		Skuld före ackordet	Skuld efter ackordet (*)	Avskrivet belopp
Offentligt	Skattekontoret	640 793 831	224 277 841	416 515 990

(7) Punktskatten betalas månadsvis.

	Borgenär	Skuld före ackordet	Skuld efter ackordet (*)	Avskrivet belopp
Privat	Tetra Pak, a. s.	1 004 208	351 498	652 710
	MTM-obaly, s. r. o.	317 934	111 277	206 657
	Merkant, družstvo	332 808	116 483	216 325
	Vetropack, s. r. o.	2 142 658	749 930	1 392 728
SUMMA:		644 591 439 (**)	225 607 029	418 984 410

(*) Belopp som stödmottagaren måste betala borgenärerna.

(**) Skuldsumman före uppgörelsen uppgick till 16,96 miljoner euro och uppgick efter uppgörelsen till 5,93 miljoner.

- (27) Skattekontorets fordringar ingick i ackordsuppgörelsen och uppgick till 640 793 831 SKK (16,86 miljoner euro). De bestod huvudsakligen av obetalda punktskatter för perioden maj 2003 till mars 2004, mervärdesskatt för perioden januari–april 2004 plus straffavgifter och räntor. Skattekontorets avskrivna fordringar uppgick i sin tur till 416 515 990 SKK (11 miljoner euro). Genom uppgörelsen tillfördes skattekontoret 224 277 841 SKK (5,86 miljoner euro).
- (28) Vid förfarandet var skattekontoret en förmånsberättigad borgenär och röstade som sådan. För att uppgörelsen skulle bli möjlig måste skattekontoret alltså rösta för den. Det var förmånsberättigat, eftersom säkerhet ställts för vissa av dess fordringar i samband med stödmottagarens skatteuppskov åren 2002 och 2003 (se skäl 17). Alla övriga borgenärer röstade för ackordsförslaget. Deras fordringar var däremot vanliga affärsmässiga fordringar utan säkerhet.
- (29) I sitt ackordsförslag beskrev stödmottagaren i enlighet med konkurslagen sin planerade omorganisering av produktion, distribution och arbetskraft (inklusive friställning av övertaliga anställda).
- (30) Vad gäller organisation och arbetskraft planerade stödmottagaren följande åtgärder: bildandet av en gemensam produktionsenhet för hela produktionen, omställning av transportmedlen genom utrangering av fordon med lägst restvärde samt omorganisering av affärsverksamheten. Utöver dessa åtgärder skulle 50 anställda friställas från mars till maj 2004. Ytterligare 50 anställda skulle under samma period arbeta för 60 % av normal lön.
- (31) Vad gäller produktion och teknik angav stödmottagaren att eftersom företaget förlorat sin licens för sprittillverkning, skulle det hyra ut motsvarande produktionsmedel från och med april 2004. Stödmottagaren planerade minska eller avbryta produktionen av vissa olönsamma alkoholfria drycker och angav att varje ny alkoholfri produkt skulle föregås av en lönsamhetsanalys.
- (32) Stödmottagaren angav vidare följande åtgärder: omstrukturering av kostnaderna till följd av lägre produktionskostnader genom den nedlagda sprittillverkningen samt nedläggning av en del av företagets transportverksamhet. Vidare försäljning av gammal utrustning som skrot.
- (33) Stödmottagaren planerade också att sälja administrationsbyggnaden, försäljningslokalen och rekreationsanläggningen och nämnde möjligheten att sälja eller hyra ut utrustningen för ättikframställning. I sina kommentarer till beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet hävdade de slovakiska myndigheterna att administrationsbyggnaden, försäljningslokalen och rekreationsanläggningen ännu inte sålts.
- (34) Stödmottagaren planerade en omfattande försäljning ur sina färdigvarulager⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ På grund av den förlorade licensen för framställning av sprit och spritbaserade drycker och enligt den klagandes uppgifter gällde försäljningen sannolikt främst alkohol.

- (35) Enligt förslaget skulle stödmottagaren finansiera ackordet dels med egna medel (lagerförsäljning) om 110 miljoner SKK, dels med extern finansiering i form av lån på 100 miljoner SKK från en affärsbank. I stödmottagarens synpunkter på inledandet av det formella granskningsförfarandet uppgav denne att skulden till slut betalades på följande sätt: med intäkter från nyemitterade aktier (21 miljoner SKK, 0,56 miljoner euro), intäkter från lagerförsäljning (110 miljoner SKK, 2,9 miljoner euro), och ett lån från leverantören Old Herold s. r. o. (100 miljoner SKK, 2,6 miljoner euro). Fakturan från Old Herold s. r. o. skulle betalas inom 40 dagar, vilket enligt stödmottagaren var en lång period med hänsyn till dennes kritiska situation. Denna längre betalningsfrist gjorde det möjligt för stödmottagaren att säkerställa tillräckliga kontanta medel.
- (36) Efter inledandet av det formella granskningsförfarandet underrättade de slovakiska myndigheterna kommissionen om att skattekontoret den 17 december 2004 betalats 224 277 841 SKK i enlighet med borgenärsuppgörelsen. De hävdade att de tills kommissionen avslutat förfarandet stoppat den avskrivning av skulden som godkänts under ackordsförfarandet.
- (37) Vid kontakterna i samband med genomförandet av kommissionens beslut om återbetalning av stödet, underrättade de slovakiska myndigheterna kommissionen om resultatet av det särskilda överklagandeförfarandet enligt skäl 25: Slovakiens högsta domstol upphävde genom beslut av den 27 april 2006 delvis länsrättens beslut av den 14 juli 2004 om att bifalla borgenärsuppgörelsen, med motiveringen att obetalda vägskaeskulder på 424 490 SKK felaktigt hade inkluderats i ackordet. Högsta domstolen ogillade talan i övrigt. Genom beslut av den 18 augusti 2006 verkställde den behöriga länsrätten högsta domstolens beslut av den 27 april 2006 och fastställde den korrekta utestående skulden till skattekontoret till 640 369 341,4 SKK (35 % därav blir 224 129 269,1 SKK).

III. BESLUT ATT INLEDA DET FÖRFARANDE SOM ANGES I ARTIKEL 108.2 I EUF-FÖRDRAGET

- (38) I sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet uttryckte kommissionen farhågor om att den omtvistade avskrivningen av en skatteskuld skulle utgöra statligt stöd. Kommissionen drog slutsatsen att skattekontorets agerande vid ackordsförfarandet inte skulle motsvara kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi. Den konstaterade framför allt att skattekontoret hade en annan rättslig ställning än övriga borgenärer, eftersom det hade prioriterade fordringar och kunde driva in skatten. Kommissionen uttryckte tvivel om att ackordet, jämfört med konkursförfarande eller skatteindrivning, gett staten bästa möjliga utdelning.
- (39) Kommissionen uttryckte också tvivel om att det omtvistade stödet skulle vara förenligt med den inre marknaden. Framför allt uttryckte den tvivel om att stödet skulle kunna avse undsättningsstöd, som de slovakiska myndigheterna hävdade. Undsättningsstöd kan bara avse likviditetsstöd i form av lånegarantier eller lån. Den omtvistade åtgärden avser emellertid avskrivning av en skuld, vilket motsvarar ett icke återbetalningspliktigt bidrag. Dessutom genomfördes åtgärden utan krav på att stödmottagaren inom sex månader från godkännandet av undsättningsåtgärden skulle lägga fram en omstrukturerings- eller likvidationsplan eller också återbetala hela stödet.
- (40) Kommissionen har också granskat om den omtvistade åtgärden är förenlig med omstruktureringsstöd men har uttryckt tvivel om att två huvudkriterier uppfylls: Att det finns en omstruktureringsplan som inom rimlig tid återupprättar företagets långsiktiga bärkraft och att stödet är begränsat till vad som är absolut nödvändigt.

IV. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (41) Stödmottagaren inkom med följande synpunkter, utöver de uppgifter om sakförhållandena som redovisas i del II.
- (42) Denne hävdar att de ekonomiska svårigheterna i början av 2004 berodde på en ändring av skatteförvaltningslagen som begränsade rätten att ansöka om skatteuppskov till bara en gång om året. Detta var en viktig förändring för stödmottagaren, då denne menade sig ha varit beroende av denna möjlighet under tidigare år.

- (43) I det egentliga ärendet hävdade stödmottagaren för det första att kommissionen inte hade rätt att granska åtgärden i fråga, eftersom den trädde i kraft före landets anslutning och därefter inte var tillämplig. Den påstås ha trätt i kraft före anslutningen, eftersom ackordsförfarandet inleddes den 8 mars 2004 och enligt stödmottagaren godkändes av domstolen den 29 april 2004, dvs. före Slovakiens inträde i Europeiska unionen. Vidare hävdas att skattemyndigheterna under förhandlingarna före ackordsförfarandet uttryckligen samtyckte till den föreslagna uppgörelsen. I december 2003 hölls ett möte med den slovakiska skattemyndigheten och skattekontoret skickade den 3 februari 2004 en skrivelse till stödmottagaren, där den påstås ha bekräftat att en uppgörelse var möjlig.
- (44) Stödmottagaren hävdade vidare att om kommissionen vidhåller sin rätt att agera, utgör den omtvistade åtgärden inte statligt stöd då kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi är uppfyllt.
- (45) För det första hävdar stödmottagaren att jämförelsen mellan ackordsförfarande och skatteindrivning är missvisande, för om det första inleds utesluts det andra eller avbryts. Skattekontoret kunde därför inte välja en skatteindrivning. Stödmottagaren hävdar vidare att om denne inte frivilligt inlett ackordsförfarandet, skulle företaget några veckor eller månader senare enligt lag tvingats inleda ett konkursförfarande eller ackordsförfarande enligt reglerna om obestånd.
- (46) För det andra hävdar stödmottagaren att statens beslut att undvika en konkurs och i stället söka en lösning i form av ackordsförfarande innebar att kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi uppfylldes. Som bevis anför stödmottagaren påstående från två revisorer och en konkursförvaltare om att skattekontor får ut mer av ett ackordsförfarande än av ett konkursförfarande och dessutom snabbare. Stödmottagaren bifogar också ytterligare material och statistik för att visa att konkursförfaranden i Slovakien tar i genomsnitt 3–7 år och ger mycket begränsad utdelning på försäljningen av tillgångar ⁽⁹⁾.
- (47) Stödmottagaren grundar främst sin analys på en rapport från revisionsföretaget EKORDA av den 7 juli 2004, som skattekontoret påstås ha haft tillgång till inför borgenärernas omröstning den 9 juli 2004. Det bifogas dock inga bevis på detta.
- (48) Enligt EKORDA-rapporten skulle intäkterna från en försäljning av tillgångar vid konkurs högst ge 204 miljoner SKK (5,3 miljoner euro) och efter avräkning av olika avgifter på 45 miljoner SKK bara ge 159 miljoner SKK (4,2 miljoner euro). Stödmottagaren korregerar själv avgifterna som bör frånräknas (36 miljoner SKK) och hamnar på summan 168 miljoner SKK (4,4 miljoner euro). Även om skattekontoret som enda förmånsberättigad och största borgenär skulle erhålla merparten av dessa intäkter, skulle de understiga vad det erhöll efter ackordet.
- (49) Företaget EKORDA utgick från bokföringsvärdet per den 31 mars 2004 av anläggningstillgångar, lager, kassa och kortfristiga fordringar, justerade med avseende på osäkra eller små fordringar. EKORDA korregerade stödmottagarens nominella tillgångsvärde med en så kallad omräkningsfaktor för varje tillgångsslag, för det fall försäljning skulle ske genom konkursförfarande (45 % för anläggningstillgångar, 20 % för lager och kortfristiga fordringar samt 100 % för kassa).
- (50) Som mycket viktiga bevekelsegrunder för beslutet att rädda stödmottagaren anförde EKORDA de framtida skatteintäkterna av stödmottagarens verksamhet ⁽¹⁰⁾, liksom även utvecklingen av regionens sysselsättning samt livsmedelsindustrins utveckling i Slovakien.

⁽⁹⁾ Stödmottagaren exemplifierar med ett företag med liknande tillgångar som är verksamt inom samma sektor och bifogar några andra mer allmänna statistiska exempel på tillämpningen av konkursförfarandet i Slovakien.

⁽¹⁰⁾ I sin rapport anför EKORDA uppgifter för 2004 om att 98 % utgörs av mervärdesskatt och punktskatter.

- (51) Stödmottagaren hänvisar också till två andra rapporter. Revisorn Marta Kochová konstaterade att den maximala intäkten från en försäljning av tillgångarna (ej värderade) skulle uppgått till 100 miljoner SKK (2,6 miljoner euro), dvs. bara 78 miljoner SKK (2 miljoner euro) sedan avgifter på 22 miljoner SKK dragits av. Konkursförvaltare Holovačová påstås ha nämnt att ackordsförfaranden i allmänhet är fördelaktigare för borgenärer än konkurser. En aspekt är det faktum att en borgenär är intresserad av att gäldenären fortsätter sin verksamhet (framtida affärs- och skatteintäkter).
- (52) För det tredje hävdar stödmottagaren att hänsyn bör tas till långsiktiga aspekter, exempelvis framtida skatteintäkter. Det hävdas att sociala och politiska hänsyn enligt rättspraxis inte ska tas vid kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi ⁽¹⁾ men att detta inte är tillämpligt när en myndighet räknar med framtida skatteintäkter. Enligt stödmottagaren kan myndighetens situation här jämföras med en borgenär som är leverantör och intresserad av att kundens verksamhet kan fortsätta. Stödmottagaren hänvisar sedan till rättspraxis om kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi.
- (53) Denne drar slutsatsen att kriteriet uppfyllts och att den omtvistade åtgärden inte innebär statligt stöd.
- (54) Skulle emellertid kommissionen komma till en annan slutsats, menar stödmottagaren att den omtvistade åtgärden är förenlig med omstruktureringsstöd. Denne hävdar att skattekontoret före samtycket till uppgörelse granskat om stödmottagarens verksamhetsplan skulle kunna återställa den långsiktiga bärkraften. Att det formellt sett saknades en omstruktureringsplan, anser stödmottagaren är irrelevant, när kommissionen granskar ärendet i efterhand och den kan konstatera att stödmottagaren faktiskt överlevt. Denne anser dock att en detaljerad omstruktureringsplan krävs vid en förhandsgranskning. Stödmottagaren beskriver därefter kort de omstruktureringsåtgärder som antagits: ökning av eget kapital, friställning av anställda, lagerförsäljning. Denne anser vidare att nedläggningen av produktionen av sprit och spritbaserade drycker samt uthyrningen av produktionsmedel till företaget Old Herold s. r. o. i praktiken utgör en omstruktureringsåtgärd. Även om nedläggningen ursprungligen berodde på en förlorad licens, ansökte stödmottagaren inte om en ny efter uppgörelsen.
- (55) Enligt stödmottagaren uppfylldes även kravet på att denne väsentligt skulle bidra till omstruktureringen.
- (56) Avslutningsvis hävdar stödmottagaren att det vid tillämpningen av riktlinjerna för omstruktureringsstöd också borde beaktas att företaget verkar i en stödregion och där är en av de största arbetsgivarna.

V. KOMMENTARER FRÅN DE SLOVAKISKA MYNDIGHETERNA

- (57) Vid inledandet av det formella förfarandet lämnade de slovakiska myndigheterna några kommentarer om den faktiska situationen, vilka redan redovisats i avsnitt II.
- (58) De bekräftade att skattekontoret i samband med omröstningen om ackordsförfarandet inte tog hänsyn till aspekten statligt stöd. Skattekontoret betraktade inte uppgörelsen som statligt stöd, så man krävde inte att stödmottagaren skulle lämna en annan omstruktureringsplan än den verksamhetsplan som förelades domstolen i enlighet med rättsreglerna om obestånd.
- (59) De slovakiska myndigheterna har följande kommentarer till stödmottagarens synpunkter.

⁽¹⁾ Stödmottagaren hänvisar till de förenade målen C 278–280/92, *Spanien mot kommissionen*, REG. 1994, s. I-4103.

- (60) Myndigheterna skulle i det aktuella ärendet inte ta hänsyn till stödmottagarens synpunkter på konkursförfarandens genomsnittliga längd och genomsnittliga intäkter från försäljning av tillgångar. De menar att eftersom antalet borgenärer var litet och det uppenbart fanns realiserbara tillgångar som översteg det till staten inbetalda beloppet efter ackordet, skulle konkursförfarandet blivit kortare än genomsnittet och skattekontorets intäkt blivit större än vid ackordet. Det lokala skattekontoret genomförde den 21 juni 2004 en kontroll på platsen och konstaterade att stödmottagarens kassa den 17 juni uppgick till 161,3 miljoner SKK, att fordringarna uppgick till 62,8 miljoner SKK, att lagren av sprit och spritbaserade drycker var värda 84 miljoner SKK och att anläggningstillgångarnas bokföringsvärde motsvarade 200 miljoner SKK.
- (61) De slovakiska myndigheterna anser att skatteindrivning var ett reellt alternativ för skattekontoret. De bekräftar att skattekontoret hade möjlighet att inleda ett sådant förfarande före ackordsförfarandet, liksom också om domstolen vägrat att tillstyrka ackordet (eftersom skattekontoret som förmånsberättigad borgenär inte skulle ha röstat för).
- (62) Myndigheterna håller inte med om stödmottagarens påstående om att det var ändringen av skatteförvaltningslagen som framkallade dennes ekonomiska svårigheter. De menar att svårigheterna berodde på stödmottagarens ekonomiska strategi att använda de indirekta skatterna i sin affärsverksamhet. I stället borde denne helt enkelt inkasserat skatterna från sina kunder och betalat in dem.
- (63) De slovakiska myndigheterna håller inte med om att mötet med den slovakiska skattemyndigheten i december 2003 skulle bevisa att skattekontoret förhandsgodkänt ett ackord. De bifogade en skrivelse av den 6 juli 2004 från skattemyndigheten till skattekontoret om att det inte skulle samtycka till stödmottagarens förslag om uppgörelse, då det inte var fördelaktigt för staten. Denna skrivelse hänvisade till en annan och allmänt hållen skrivelse från finansministeriet av den 15 januari 2004, ställd till skattemyndigheten, där denna ålades att inte godkänna förslag till borgenärer om uppgörelser som innebär att skattekontor avskriver skatteskulder. Skrivelsen av den 3 februari 2004 som stödmottagaren hänvisade till (se skäl 43), tolkar de slovakiska myndigheterna dessutom som ett uttryckligt avvisande av ackordet på 35 %.
- (64) De hävdar att stödmottagaren från januari 2001 till mars 2004 inte betalt punktskatter i tid och regelbundet begärt uppskov med sina skattebetalningar.
- (65) Enligt de slovakiska myndigheterna gör de två revisionsrapporterna mycket olika skattningar (se skäl 48 och 51), varför bägge rapporternas tillförlitlighet kan betvivlas. Myndigheterna är mest tveksamma till den omräkningsfaktor som företaget EKORDA tillämpar på omsättningstillgångarna. Denna faktor borde vara högre än 20 %.
- (66) Slutligen pekar de slovakiska myndigheterna på att stödmottagaren inte utarbetade en genomförbar omstruktureringsplan och att de åtgärder som föreslogs i samband med ackordsförfarandet inte kan betraktas som omstruktureringsåtgärder.

VI. BEDÖMNING AV STÖDET

1. KOMMISSIONENS BEHÖRIGHET

- (67) Eftersom en del av de för ärendet väsentliga händelserna utspelades före Slovakiens EU-anslutning den 1 maj 2004, måste kommissionen först fastställa om den är behörig i samband med den omtvistade åtgärden.
- (68) De åtgärder som genomfördes före anslutningen och inte är giltiga efter denna kan kommissionen inte granska ens med åberopande av den så kallade övergångsordningen enligt bilaga IV.3 till anslutningsakten. Den kan heller inte åberopa kapitel 108 i EUF-fördraget. Varken enligt anslutningsakten eller EUF-fördraget ska kommissionen granska dessa åtgärder eller är behörig att göra det.

- (69) Å andra sidan är kommissionen behörig att granska de åtgärder som vidtogs efter anslutningen. För fastställande av tidpunkterna när olika åtgärder vidtogs, tillämpas som relevant kriterium det juridiskt bindande beslut där behörig nationell myndighet beviljar stöd ⁽¹²⁾.
- (70) Stödmottagaren hävdade på denna punkt att den omtvistade åtgärden vidtogs före anslutningen och inte äger giltighet efter denna (se skäl 43).
- (71) Kommissionen kan inte godta stödmottagarens motiveringar. Förslaget om ackordsförfarande presenterades inte av myndigheten som beviljade stödet utan av stödmottagaren. Inte heller är domstolens beslut att tillåta ett ackordsförfarande en åtgärd från stödorganets sida. Det beslutet tillät bara stödmottagaren och dennes borgenärer att fortsätta förhandlingarna om en uppgörelse men innebar uppenbarligen inte att stöd beviljades. Det finns inga bevis för att den slovakiska skattemyndigheten skulle samtyckt till den omtvistade åtgärden på mötet i december 2003. Tvärtom har de slovakiska myndigheterna förnekat att det skulle finnas något sådant förhandsgodkännande. Skrivelsen av den 3 februari 2004 innehåller en uttrycklig vägran att godkänna förslaget om ett ackord på 35 %.
- (72) En behörig myndighet fattade den 9 juli 2004 beslut om att delvis avskryva fordringarna i och med att skattekontoret godkände det ackord som stödmottagaren föreslagit.
- (73) Detta faktum gör att frågan om åtgärden äger giltighet efter anslutningen saknar grund.
- (74) Kommissionen har därför dragit slutsatsen att den är behörig att granska den omtvistade åtgärden i enlighet med artikel 108 i EUF-fördraget.

2. FÖREKOMST AV STATLIGT STÖD I DEN MENING SOM AVSES I ARTIKEL 107.1 I EUF-FÖRDRAGET

- (75) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (76) Avskrivning av en skuld till ett offentligt organ, som ett skattekontor, är en form av utnyttjande av statliga medel. En åtgärd som gynnar ett enskilt företag är selektiv.
- (77) Före händelserna som ledde till att förfarandet vid obestånd inleddes, var stödmottagaren verksam på marknaderna för sprit och spritbaserade drycker, alkoholfria drycker, konserverad frukt och grönsaker. År 2003 var stödmottagaren Slovakiens tredje största tillverkare av sprit och spritbaserade drycker. Efter att stödmottagaren förlorat licensen för tillverkning av sprit och spritbaserade drycker i mars 2004, var denne verksam inom partihandel med sprit och spritbaserade drycker som tillverkats av företaget Old Herold s. r. o. Detta företag nyttjar stödmottagarens produktionsmedel som det hyr. Alla sektorer där stödmottagaren verkar i dag och var verksam före ackordsförfarandet omfattas av handel mellan medlemsstaterna.
- (78) I beslutet att inleda det formella förfarandet uttryckte kommissionen farhågor om att åtgärden snedvridit eller hotat att snedvrida konkurrensen genom att ge stödmottagaren en fördel som denne inte kunnat uppnå på normala marknadsvillkor. Med andra ord tvivlade kommissionen på att staten agerat mot stödmottagaren som en borgenär i en marknadsekonomi.
- (79) Det har konstaterats att borgenärsuppgörelsen innebar samma ackordsvillkor för de privata borgenärerna som för skattekontoret (offentlig borgenär). Stödmottagaren skulle inom fastställd tid betala borgenärerna 35 % av skulderna, vilket denne också gjorde. Resterande 65 % skulle skrivas av.

⁽¹²⁾ Mål T-109/01, *Fleuren Compost mot kommissionen*, REG 2004, s. II-132, punkt 74.

- (80) Emellertid hade skattekontoret i detta fall en mycket stark ställning som inte kan jämföras med en vanlig borgenär i ett konkursförfarande. Inför borgenärsuppgörelsen hade skattekontoret en gynnsammare rättslig och ekonomisk ställning än de privata borgenärerna. Skattekontoret var inte bara den klart dominerande och avgörande borgenären med mer än 99 % av alla registrerade fordringar i ett konkursförfarande. Viktigare här var att den också var borgenär med förmånsrätt. När som helst under konkurrensförfarandet kunde därför dess fordringar tillgodoses med intäkterna från en försäljning av tillgångarna med förmånsrätt: Enligt skäl 18 skulle dessa intäkter primärt användas till att betala de prioriterade borgenärernas fordringar. Det måste därför undersökas om skattekontoret utnyttjade alla tillgängliga medel för att få största möjliga utdelning på sina fordringar, som en borgenär i en marknadsekonomi skulle göra.
- (81) Villkoren är inte uppfyllda för att kunna tillämpa artikel 107 i EUF-fördraget på åtgärden, om det mottagande företaget kunnat få samma fördel som den som företaget fått genom statliga medel under förhållanden som motsvarar normala marknadsvillkor⁽¹³⁾. Denna bedömning sker i princip med tillämpning av kriteriet om en privat borgenär i en marknadsekonomi. Om en offentlig borgenär beviljar ett företag betalningslättnader för en utestående skuld, utgör sådana lättnader statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, om det är uppenbart att det berörda företaget, med hänsyn till omfattningen av den ekonomiska förmånen, inte skulle ha erhållit motsvarande betalningslättnader av en privat borgenär som befinner sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den offentlige borgenären befinner sig i och som försöker få betalt för de fordringar som borgenären har hos en gäldenär med finansiella svårigheter⁽¹⁴⁾.
- (82) Huruvida kriteriet på privat marknadsaktör kan tillämpas beror på om den berörda medlemsstaten beviljat företaget en ekonomisk fördel på annat sätt än som offentlig myndighet. Därav följer att om medlemsstaten under det administrativa förfarandet åberopar nämnda kriterium, måste den i tveksamma fall på ett entydigt sätt, med objektiva och verifierbara bevis styrka att den vidtagna åtgärden följer av dess ställning som privat marknadsaktör. Av bevisen måste det klart framgå att den berörda medlemsstaten beslöt att agera som den gjorde, innan eller samtidigt med att den ekonomiska fördelen beviljades. I detta avseende kan det erfordras att bevis läggs fram som visar att beslutet grundats på en ekonomisk bedömning som kan jämföras med en bedömning som en rationell privat marknadsaktör skulle gjort i en situation som ligger så nära den situation som medlemsstaten befinner sig i som möjligt. Varken en ekonomisk bedömning som gjorts efter det att förmånen beviljats, ett retrospektivt konstaterande som visar att den berörda medlemsstatens insats faktiskt blivit lönsam, eller senare motiveringar till det faktiskt fattade beslutet kan däremot vara tillfyllest⁽¹⁵⁾.
- (83) Kort uttryckt menar Slovakien att åtgärden innebär statligt stöd. Slovakien medger att man under uppgörelsen inte ens beaktade frågan om statligt stöd utan hävdade att den omtvistade åtgärden skulle betraktas som undsättningsstöd. Det förefaller därför som den anförda rättspraxisens villkor här inte uppfyllts, så att den omtvistade åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (84) Här hävdade stödmottagaren att åtgärden inte innebär stöd, och lade fram nämnda handlingar, framför allt de två revisorsrapporterna.
- (85) På grundval av stödmottagarens och de slovakiska myndigheternas uppgifter har kommissionen konstaterat följande fakta om stödmottagarens ekonomiska situation det aktuella året, i en omfattning som är relevant för kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi. Kommissionen kan i stödmottagarens bokföring inte styrka stödmottagarens uppgifter av den 31 mars 2004 eller de slovakiska myndigheternas uppgifter av den 17 juni 2004. Den har dock ingen anledning att ifrågasätta dessa uppgifter.

⁽¹³⁾ Mål C-73/11 P, *Frucona Košice*, dom av den 24 januari 2013 (ännu ej publicerad i rättsfallssamlingen), punkt 70.

⁽¹⁴⁾ För ett liknande resonemang, se mål C-342/96, *Spanien mot kommissionen*, REG 1999, s. I-2459, punkt 46; mål C-256/97, *DMT Transports*, REG 1999, s. I-3913, punkt 30; mål C-124/10 P, *kommissionen mot EDF*, dom av den 5 juni 2012, (ännu ej publicerad i rättsfallssamlingen), punkt 79; mål C-73/11 P, *Frucona Košice*, ovan citerad dom, punkt 73.

⁽¹⁵⁾ För ett liknande resonemang, se mål C-124/10 P, *kommissionen mot EDF*, ovan citerad dom, punkterna 81–85.

Tabell 3

Ekonomisk situation 2003–2004 [i miljoner SKK]

	31.12.2003 ⁽¹⁾	31.3.2004 ⁽²⁾	28.4.2004 ⁽³⁾	17.6.2004 ⁽⁴⁾	31.12.2004 ⁽⁵⁾
Anläggningstillgångar ⁽⁶⁾	208	205	204	200	200
Lager	119	209	176	84	52
Kassa	3	50	94	161	27
Kortfristiga fordringar	128	98 ⁽⁷⁾	80	63 ⁽⁸⁾	97

⁽¹⁾ Källa: Balansräkning för perioden 1 januari–31 december 2003 som stödmottagaren lämnat. Alla värden är bokföringsvärden.

⁽²⁾ Källa: Rapport från företaget EKORDA av den 7 juli 2004 som anger bokföringsvärdet, förutom fordringar som justerats till likvidationsvärdet.

⁽³⁾ Källa: Balansräkning för perioden 1 januari–28 april 2004 som stödmottagaren lämnat. Alla värden är bokföringsvärden.

⁽⁴⁾ Uppgifter från de slovakiska myndigheterna som bygger på en lokal kontroll som skattekontoret genomförde hos stödmottagaren den 17 juni 2004 (se skäl 60).

⁽⁵⁾ Källa: Arsredovisning för 2004 som stödmottagaren lämnat. Alla värden är bokföringsvärden.

⁽⁶⁾ Mark, byggnader, maskiner och utrustning, immateriella tillgångar, finansiella tillgångar.

⁽⁷⁾ Enligt EKORDA måste bokföringsvärdet på kortfristiga fordringar på 166 miljoner SKK justeras till likvidationsvärdet 98 miljoner SKK (se skäl 97).

⁽⁸⁾ Det är oklart om detta värde utgör bokföringsvärdet eller likvidationsvärdet på kortfristiga fordringar. För säkerhets skull har kommissionen förutsatt att det handlar om bokföringsvärdet.

- (86) Kommissionen ska först granska de underlag som stödmottagaren lägger fram som bevis för sitt påstående att skattekontoret skulle erhållit mindre genom ett konkursförfarande än genom ackordsförfarandet (avsnitt 2.1). Den ska sedan granska omständigheterna vid en skatteindrivning (avsnitt 2.2). Slutligen ska den granska det andra underlag som de slovakiska myndigheterna och stödmottagaren lagt fram (avsnitt 2.3).
- (87) Som framgår av skäl 37 sänktes vid det särskilda överklagandeförfarandet det skuldbelopp som uppgörelsen skulle avse. Det måste dock nämnas att denna dom föll några år efter beslutet att ingå en ackordsuppgörelse. För kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi utgörs måttstocken vid bedömningen av den offentlige borgenärens betende de tillgängliga uppgifterna vid tidpunkten när den hypotetiske borgenären bedömde det lämpligaste agerandet. Följande analys grundas därför på uppgifterna i den uppgörelse som slöts den 23 juli 2004.

2.1 Ackordsförfarandet jämfört med ett konkursförfarande

- (88) Vid bedömningen av om stödmottagaren faktiskt beviljats en fördel ska kommissionen göra en helhetsbedömning och beakta alla andra relevanta omständigheter i ärendet som gör det möjligt för den att avgöra om det mottagande företaget över huvud taget kunnat få de förmånliga villkoren av en privat borgenär ⁽¹⁶⁾. Det ska med andra ord granskas om det för skattekontoret var förmånligare att acceptera ackordsuppgörelsens villkor eller att inleda ett konkursförfarande.
- (89) Kommissionen anser att EKORDA-rapporten inte är någon tillförlitlig utgångspunkt för att jämföra det föreslagna ackordsförfarandet med ett möjligt konkursförfarande. De slovakiska myndigheterna håller med kommissionen om detta.
- (90) Inledningsvis konstaterar kommissionen att EKORDA i sin rapport av den 7 juli 2004 (bara två dagar före borgenärernas möte) vid beräkningarna utgick från stödmottagarens tillgångar per den 31 mars 2004. Av tabell 3 framgår det klart att de olika tillgångarna minskat betydligt efter den 31 mars 2004. Framför allt såldes en betydande del av lagren, vilket stärkte kassatillgångarna. Dessa förändringar har stor betydelse för kassatillgångarna, när EKORDA tillämpar en omräkningsfaktor på alltifrån 20 % för lager och kortfristiga fordringar till 100 % för

⁽¹⁶⁾ För ett liknande resonemang, se mål C-124/10 P, *kommissionen mot EDF*, ovan citerad dom, punkt 86.

kassatillgångar. Även om EKORDA:s omräkningsfaktorer skulle vara korrekta (vilket kommissionen av nedan angivna skäl inte anser) och den av EKORDA tillämpade metoden används, visar följande tabell hur annorlunda dess beräkningsresultat skulle blivit, om det utgått från uppgifterna av den 28 april 2004 och 17 juni 2004, dvs. fortfarande före borgenärernas möte den 9 juli 2004.

Tabell 4

Jämförelse av troliga intäkter vid en försäljning av stödmottagarens tillgångar vid ett konkursförfarande [i milj. SKK]

	Omräk- ningsfaktor [i %]	Situationen den:					
		31.3.2004		28.4.2004		17.6.2004	
		Bokförings- värde	Intäkt	Bokförings- värde	Intäkt	Bokförings- värde	Intäkt
Anläggningstillgångar	45	205	92	204	92	200	90
Lager	20	209	42	176	35	84	17
Kortfristiga fordringar	20	98 ⁽¹⁾	20	86 ⁽²⁾	17	37 ⁽³⁾	7
Kassa	100	50	50	94	94	161	161
Summa			204		238		275

⁽¹⁾ Detta är bokföringsvärdet (166 miljoner SKK) som EKORDA justerat så att det avspeglar fordringarnas likvidationsvärde.

⁽²⁾ Detta är det ungefärliga likvidationsvärdet, som kommissionen erhållit genom att justera de kortfristiga fordringarnas bokföringsvärde (147 miljoner SKK) på samma sätt som EKORDA gjort i sin analys (se anmärkning i fotnot 6, tabell 3).

⁽³⁾ Detta är det ungefärliga likvidationsvärdet, som kommissionen erhållit genom att justera de kortfristiga fordringarnas bokföringsvärde (63 miljoner SKK; se anmärkning i fotnot 1 på samma sätt som EKORDA gjort i sin analys (se anmärkning i fotnot 16). Kommissionen konstaterar dock att enligt de slovakiska myndigheternas uppgifter var fordringarna på 63 miljoner SKK indrivningsbara. Det är därför mycket tveksamt att det verkligen skulle behövas en justering av deras bokföringsvärde. Om fordringarnas likvidationsvärde uppgick till 63 miljoner SKK, skulle de totala intäkterna från ett konkursförfarande den 17 juni 2004 uppgå till 331 miljoner SKK (8,7 miljoner euro).

- (91) Nämnas bör att i den verksamhetsplan som stödmottagaren förelade domstolen planerades en försäljning ur lager på 110 miljoner SKK under perioden mars–maj 2004. EKORDA måste därför vara medveten om att stödmottagarens tillgångar förändrades betydligt efter den 31 mars 2004. Det tog man dock ingen hänsyn till.
- (92) Om man utgår från bokföringsvärdet på stödmottagarens tillgångar per den 28 april 2004, skulle intäkterna från en försäljning av stödmottagarens tillgångar vid ett konkursförfarande sannolikt bli större än rapportens skattning (238 miljoner SKK eller 6,3 miljoner euro mot 204 miljoner SKK eller 5,3 miljoner euro). En analys baserad på uppgifter från juni 2004 skulle klart visa att intäkterna från en försäljning av stödmottagarens tillgångar vid ett konkursförfarande (275 miljoner SKK; 7,2 miljoner euro) blir större än intäkterna som föreslogs vid ackordsförfarandet och att skattekontoret borde ha utnyttjat sitt veto och avvisat förslaget, vilket skulle ha stoppat det förfarandet. Det bör återigen påpekas att dessa resultat utgår från skattningar och den metod som EKORDA tillämpade.
- (93) Kommissionen kan dock inte acceptera EKORDA:s metod och anser inte att stödmottagarens antaganden är trovärdiga. Denna slutsats understryker de slovakiska myndigheternas tvivel enligt skälen 60 och 65.
- (94) Framför allt förklarar EKORDA i sin rapport inte hur man valt de tre omräkningsfaktorerna. Syftet med omräkningsfaktorerna är att beräkna tillgångars restvärde vid konkursförfarandet, alltefter försäljningens karaktär, exempelvis om tillgångarna säljs separat, under begränsad tid etc. Därför antas tillgångsvärdet vid en likvidationsförsäljning betydligt understiga bokföringsvärdet, men alltefter tillgångsslag. Omräkningsfaktorn utgörs procentuellt av tillgångsvärdet vid en likvidationsförsäljning dividerat med bokföringsvärdet.

- (95) Även omräkningsfaktorn på 45 % för anläggningstillgångar framstår som för låg. Enligt stödmottagaren uppgick värdet på dennes tillgångar som lämnats som säkerhet till skattekontoret till 194 miljoner SKK ⁽¹⁷⁾. Enligt stödmottagaren baseras detta värde på priser som skattats av oberoende sakkunniga kring årsskiftet 2003/2004. Kommissionen anser att ett sådant "sakkunnigpris" normalt bör motsvara tillgångarnas allmänna värde, dvs. uttrycka priset för vilket man vid den tidpunkten kan sälja dem. Påpekas bör att sakkunnigvärdet på dessa tillgångar fastställdes för att i enlighet med skatteförvaltningslagen värdera dem som säkerhet för stödmottagarens uppskjutna skatt. EKORDA ger dock ingen förklaring till varför vid en konkurs intäkterna från en försäljning av anläggningstillgångar bara skulle uppgå till 45 % av bokföringsvärdet på 205 miljoner SKK, medan stödmottagaren själv angav ett mycket högre värde.
- (96) Kommissionen har två synpunkter på stödmottagarens påstående att det skulle varit svårt att hitta en köpare, eftersom huvuddelen av maskinerna och utrustningen som ställts som säkerhet bara kunde användas till framställning av sprit och spritbaserade drycker, alkoholfria drycker eller konserverade produkter. För det första bör det påpekas att "sakkunnigpriset" på den fasta egendom som ställts som säkerhet uppgick till 105 miljoner SKK, som redan det är ett högre belopp än de totala intäkter som EKORDA räknar med (92 miljoner SKK). För det andra visar företagets faktiska utveckling att vissa av dess produktionsmedel snabbt hittade en ny användare, nämligen Old Herold, s. r. o. Efter att stödmottagaren förlorat licensen för tillverkning av sprit och spritbaserade drycker hyrdes dennes produktionsmedel av företaget Old Herold. Det verkar alltså som konkurrenten hade ett omedelbart intresse av dessa produktionstillgångar.
- (97) När det gäller lagren anser de slovakiska myndigheterna att omräkningsfaktorn borde överstiga 20 %.
- (98) Genom försäljning ur lager lyckades stödmottagaren år 2004 inkassera 110 miljoner SKK (se skäl 35), dvs. drygt 50 % av lagrens bokföringsvärde, som EKORDA:s kalkyl baserades på. Detta är en viktig indikation på att omräkningsfaktorn på 20 % var för låg. Balansräkningens utveckling under 2004 styrker denna slutsats när det gäller lager. Dessutom beräknade stödmottagaren i sin verksamhetsplan intäkterna från lagerförsäljning under mars-maj 2004 till 110 miljoner SKK (se skäl 35). EKORDA tog inte hänsyn till denna beräkning. Avslutningsvis gör stödmottagarens verksamhet att man kan förutsätta att lagren bestod av färdiga produkter eller halvfabrikat, låtta att sälja direkt till distributörer eller konsumenter, vilket är ytterligare ett argument för en högre omräkningsfaktor.
- (99) För lager anser kommissionen att omräkningsfaktorn här borde vara 52 %. Denna siffra härstammar från stödmottagarens beräkning av intäkterna från en lagerförsäljning för att finansiera ackordet (dvs. 110 miljoner SKK). När det gäller det dåvarande bokföringsvärdet (209 miljoner SKK), skulle därför den enda möjliga omräkningsfaktorn för lager åtminstone uppgå till 52 % (52 % av 209 miljoner blir 110 miljoner).
- (100) Vad gäller kortfristiga fordringar, justerade EKORDA två gånger deras värde. För det första justerade man deras bokföringsvärde med faktorn 59 %, varefter man justerade ytterligare en gång med den låga faktorn 20 % (bokföringsvärdet var 166 miljoner SKK och EKORDA använde 98 miljoner SKK i sina beräkningar). Detta är en tveksam metod. Det kan accepteras att fordringarnas bokföringsvärde justeras för att ange deras faktiska värde vid en viss tidpunkt. EKORDA ger dock ingen förklaring till varför intäkterna vid en konkurs/likvidation bara skulle bli en femtedel (20 miljoner SKK) av den summa som stödmottagaren själv trodde sig kunna erhålla från sina gäldenärer (98 miljoner SKK).
- (101) Bokföringsvärdet på kortfristiga fordringar baseras på uppgifter från mars 2004 (166 miljoner SKK) och justerades av EKORDA till 98 miljoner SKK för att återspegla att de är osäkra eller inte kan drivas in. Dessutom tillämpade EKORDA en omräkningsfaktor på bara 20 % för det justerade bokföringsvärdet. Om sedan de kortfristiga fordringarnas bokföringsvärde enligt uppgifterna från juni 2004 (63 miljoner SKK) justeras med EKORDA:s omräkningsfaktor på 59 %, blir resultatet 37 miljoner SKK. Enligt de slovakiska myndigheternas uppgifter var dock fordringar på 63 miljoner SKK indrivningsbara. Det är därför tveksamt att det verkligen skulle behövas en justering av deras bokföringsvärde.

⁽¹⁷⁾ Denna uppgift ifrågasätts av de slovakiska myndigheterna (se nedan).

- (102) Inte i något fall finns det någon uppenbar anledning till att likvidationsvärdet skulle vara lägre än den justerade uppgiften. Kommissionen anser därför att de förväntade intäkterna från kortfristiga fordringar definitivt inte understiger den justerade uppgiften på 37 miljoner SKK.
- (103) Mot denna bakgrund justerade kommissionen EKORDA:s skattningar och gjorde en ny beräkning baserad på uppgifterna från juni 2004. Denna beräkning visar klart att de sannolika intäkterna från en försäljning av stödmottagarens tillgångar vid ett konkursförfarande skulle vara mycket högre än intäkterna enligt EKORDA:s rapport. Sifferuppgifterna återges i följande tabell.

Tabell 5

Troliga försäljningsintäkter från stödmottagarens tillgångar vid ett konkursförfarande
En jämförelse av EKORDA:s uppgifter med kommissionens korrigerade uppgifter [i milj. SKK]

	EKORDA (31.3.2004)		Korrigerat (17.6.2004)	
	Bokföringsvärde	Intäkter	Bokföringsvärde	Intäkter
Anläggningstillgångar	205	92	200	194 ⁽¹⁾
Lager	209	42	84	43 ⁽²⁾
Kortfristiga fordringar	98 ⁽³⁾	20	63	37 ⁽⁴⁾
Kassa	50	50	161	161
Summa	562	204	508	435

⁽¹⁾ Under det formella granskningsförfarandet meddelade stödmottagaren att värdet av dennes anläggningstillgångar som lämnats som säkerhet till skattekontoret var 194 miljoner SKK. Detta härstammar från en oberoende sakkunnig och kallas "sakkunnigpris". Detta ska ungefärligen motsvara det pris för vilket man i det aktuella fallet kan sälja dem. Nämnas bör att detta är minimivärdet. De slovakiska myndigheterna skattade tillgångarna som lämnats som säkerhet till 397 miljoner SKK.

⁽²⁾ Den använda omräkningsfaktorn är 52 %. Denna omräkningsfaktor framgår ur stödmottagarens uppgift om att denne skulle erhålla åtminstone 110 miljoner SKK vid en lagerförsäljning för att finansiera ackordet. Utgår man emellertid från ett bokföringsvärde på 209 miljoner SKK, blir detta bara möjligt med en omräkningsfaktor för lagerförsäljning på drygt 52 % (110 miljoner / 209 miljoner SKK).

⁽³⁾ Detta är bokföringsvärdet (166 miljoner SKK) som företaget EKORDA justerat så att det avspeglar fordringarnas likvidationsvärde.

⁽⁴⁾ Detta är värdet på kortfristiga fordringar efter justeringen av deras bokföringsvärde (63 miljoner SKK) med koefficienten 59 %, som företaget EKORDA använde. Klara motiv saknas till att likvidationsvärdet skulle vara lägre efter en sådan justering.

- (104) Enligt stödmottagarens synpunkter på det inledande beslutet skulle ett konkursförfarandes kostnader utgöra 18 % av de skattade intäkterna från en försäljning av stödmottagarens tillgångar vid detta förfarande. Enligt stödmottagaren är detta en rimlig andel med hänvisning till en rapport från Världsbanken år 2004 ⁽¹⁸⁾. Tillämpas denna procentandel på de av kommissionen skattade intäkterna från en försäljning av stödmottagarens tillgångar, skulle kostnaderna för ett konkursförfarande uppgå till 78,3 miljoner SKK. Dras denna summa från de skattade intäkterna från en försäljning av stödmottagarens tillgångar, skulle resultatet bli högre än det belopp som skattekontoret erhöll vid ackordet (435 miljoner – 78,3 miljoner = 356,7 miljoner; det överenskomna ackordsbeloppet var 224,3 miljoner SKK).
- (105) Enligt tabell 5 skulle de troliga försäljningsintäkterna från stödmottagarens tillgångar bli 435 miljoner SKK. Eftersom skattekontoret skulle få nästan 100 % av försäljningsintäkterna ⁽¹⁹⁾, skulle det erhållit 132,4 miljoner SKK mer än vid ackordet, även om kostnaderna för ett konkursförfarande uppgick till 18 % av dessa (enligt stödmottagaren).

⁽¹⁸⁾ Påpekas bör att det i andra av stödmottagaren framlagda rapporter (konkret i EKORDA:s rapport och Kochovás rapport) räknas med ett något högre procenttal för kostnaderna – cirka 22 %. Utgår man emellertid från att förfarandet i detta fall blir kortare än ett genomsnittligt konkursförfarande, finns det ingen anledning till att kostnaderna till och med skulle vara högre än vid ett genomsnittligt förfarande enligt Världsbankens rapport. Det låga antalet borgenärer och en enkel skuldstruktur (drygt 99 % hos en borgenär) torde ge lägre genomsnittskostnader.

⁽¹⁹⁾ Skattekontoret skulle erhållit 100 % av sina säkerheter (194 miljoner SKK) tillsammans med drygt 99 % försäljningsintäkterna från resterande tillgångar.

- (106) Även om man på stödmottagarens tillgångar i juni 2004 tillämpade så låga omräkningsfaktorer som EKORDA, skulle de troliga försäljningsintäkterna från stödmottagarens tillgångar (netto efter kostnaderna för konkursförfarandet – 18 %) hamna på 225,5 miljoner SKK, som fortfarande överstiger den summa som skattemyndigheten godkände vid ackordsförfarandet ⁽²⁰⁾.
- (107) Slutligen bör det påpekas att de slovakiska myndigheterna inte styrker stödmottagarens ogrundade påstående att skattekontoret skulle haft tillgång till EKORDA:s rapport redan före borgenärsmötet den 9 juli 2004 och därför kunde grunda sitt beslut på den. Å andra sidan hade skattekontoret resultaten från sin kontroll i juni 2004, som visade att Frucona hade betydande tillgångar, vilket också framgår av tabell 3. I sin skrivelse av den 6 juli 2004 riktad till det lokala skattekontoret ansåg den slovakiska skattemyndigheten av detta skäl att skattekontoret inte skulle samtycka till stödmottagarens förslag om uppgörelse, då det inte var fördelaktigt för staten.
- (108) När det gäller stödmottagarens framlagda sakkunnigrapporter, bör det påpekas att de inte nöjaktigt visar att kriteriet om en privat borgenär i en marknadsekonomi uppfyllts. I synnerhet angav ingen av rapporterna hur de omräkningsfaktorer valts som i några fall var extremt låga. För övrigt avvek slutsatserna i Kochovás rapport mycket från EKORDA:s, och det kan noteras att rapportens syfte inte är klart eller vilken period och vilka skattningar den baseras på. I konkursförvaltare Holovačová:s rapport konstateras det bara allmänt att ett ackordsförfarande är förmånligare för borgenärer än en konkurs. Därför kan man inte använda någon av uppgifterna i de två rapporterna som stöd åt eller motbevis mot stödmottagarens påstående att kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi uppfyllts.
- (109) När det gäller argumenten om konkursförfarandets längd, måste ärendets speciella omständigheter beaktas vid en bedömning av hur konkursförfarandets längd kan påverka en hypotetisk privat borgenärs beslutsprocess.
- (110) En annan viktig aspekt på ärendet är att staten i jämförelse med andra borgenärer hade en mycket förmånligare ställning i och med att dess skuld hade stödmottagarens anläggningstillgångar som säkerhet. I målet HAMSA menade domstolen att borgenärer med förmånsrätt är en viktig faktor som måste beaktas vid tillämpningen av kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi ⁽²¹⁾. Enligt §31.1 e i konkurslagen kan fordringar från en borgenär med förmånsrätt tillgodoses när som helst under konkurrensförfarandet, genom en försäljning av tillgångarna med förmånsrätt. När det därför gäller tillgångar som är skattekontors säkerheter, anser kommissionen att hela konkursförfarandets längd är oväsentlig, om dessa fordringar kan tillgodoses utanför förfarandet.
- (111) Även utifrån stödmottagarens värdering av tillgångarna som var säkerhet, kunde skattekontorets fordringar tillgodosets snabbare genom en försäljning av dessa tillgångar på minst 194 miljoner SKK, som utgör 86 % av borgenärsuppgörelsens föreslagna belopp. Bara om skattekontoret inte hade möjlighet att få ut hela beloppet i ackordsuppgörelsen, borde det ha övervägt om det var gynnsammare att vänta på att ett konkursförfarande skulle avslutas. Dessutom skulle det vid slutbetalningen till borgenärerna erhålla runt 99 % av intäkterna från en försäljning av resterande tillgångar (i sämsta fall 185 miljoner SKK, dvs. om man tillämpar EKORDA:s omräkningsfaktorer, se tabell 4). Det borde stått klart för skattekontoret att den slutligen indrivna skulden skulle blivit mycket högre än ackordets erbjudna belopp och att en väntan bara skulle gällt en liten del av detta belopp.
- 112) Man kan därför dra slutsatsen att uppgifterna om konkursförfarandens längd i Slovakien inte väsentligt skulle påverkat en hypotetisk privat borgenärs beslut.
- (113) Dessutom hade stödmottagaren under ackordsförfarandet hur som helst i) ett fåtal borgenärer, och ii) tillgångar med ett högre likvidationsvärde än beloppet som staten godkände vid ackordsförfarandet (av tabell 5 framgår det att intäkterna från en försäljning av tillgångarna utan förmånsrätt borde blivit 241 miljoner SKK).

⁽²⁰⁾ Försäljningsintäkterna från stödmottagarens tillgångar skulle bli 275 miljoner SKK (se tabell 4). Netto efter kostnaderna för konkursförfarandet, enligt stödmottagaren 18 % av tillgångarnas försäljningsintäkter, dvs. 49,5 miljoner SKK, skulle skattekontoret erhålla 225,5 miljoner SKK.

⁽²¹⁾ Mål T-152/99, HAMSA, REG 2002, s. II-3049, punkt 168.

- (114) Beträffande de få borgenärerna deltog bara fem borgenärer i ackordet. Av dessa fem borgenärer var fyra privata, med en andel av den totala skulden på bara 0,6 % (3 797 608 SKK av 644 166 949 SKK), vilket framgår av tabell 2. Staten var den största borgenären med 99,4 % av fordringarnas totalvolym. Dessa omständigheter minskade risken för borgenärstvister väsentligt och även resulterande rättstvister, vilket torde förkortat ett konkursförfarande.
- (115) När det gäller stödmottagarens argument från Världsbanksrapporten *Doing business in 2004*, om att konkursförfarandens genomsnittliga längd i Slovakien var 4,8 år, måste det påpekas att rapporten avser allmänna "indikatorer på företagsavvecklingar". Dessa mäter totaltiden för att avsluta ett konkursförfarande samt domstolarnas befogenheter vid förfarandet. Längden kan man därför inte strikt ersätta med ett konkursförfarandes genomsnittslängd. De slovakiska myndigheterna hävdade att ett konkursförfarande i detta ärende skulle blivit kortare än genomsnittet (se skäl 60). Detta påstående var särskilt relevant, eftersom förfarandet skulle följa slovakiska rättsregler och praxis vid konkurser. Dessutom var den slovakiska regeringen själv stödmottagarens borgenär.
- (116) I stödmottagarens framlagda rapporter skilde sig dessutom konkursförfarandenas längd väsentligt och varierade mellan två och drygt sex år⁽²²⁾. De påståenden som stödmottagaren lade fram för kommissionen om konkursförfarandens längd i Slovakien var således allmänt hållna och tog inte hänsyn till omständigheterna i det aktuella fallet. Vissa av dessa påståenden var ungefärliga och delvis olika.
- (117) När det gäller det konkreta slovakiska företagsexemplet från samma sektor som stödmottagarens, där konkursförfarandet tog mer än fem år, bör det påpekas att stödmottagaren inte kunde styrka att detta var relevant för dennes ärende och särskilt om nämnda företag befann sig i en (mycket) snarlik rättslig och faktisk situation⁽²³⁾. Att stödmottagaren hade en enda stor borgenär med förmånlig ställning – staten – och stora tillgångar av betydande värde skulle ha gjort att konkursförfarandet kunnat avslutas relativt snabbt och den störste borgenären – staten – borde ha föredragit den lösningen.
- (118) Om man slutligen antar att konkursförfarandet skulle tagit fyra till fem år som mottagaren hävdar, skulle skillnaden mellan det sannolikt indrivna beloppet och det överenskomna ackordsbeloppet blivit så stor, att förfarandets längd inte skulle varit så viktig för en privat borgenär vid beslutet om att acceptera ackordet i fråga. Utgår man från en diskonteringsränta på 5,14 %⁽²⁴⁾, uppgår nuvärdet av framtida penningflöden på 356,7 miljoner SKK redan efter fem år till 277,6 miljoner SKK, dvs. betydligt mer än det överenskomna ackordsbeloppet. I så fall skulle konkursen behöva ta mer än nio år för att nuvärdet skulle understiga det överenskomna ackordsbeloppet. Ingen privat aktör på marknaden skulle uppfatta ett så långt konkursförfarande som sannolikt. Dessutom skulle nuvärdet av alla belopp som skulle återvinnas bli ännu lägre, eftersom en betydande del av skulden sannolikt skulle betalats redan tidigare genom försäljning av tillgångarna med förmånsrätt (se skäl 111).
- (119) Med tillgängliga uppgifter kan man dra slutsatsen att en privat borgenär inte skulle tillstyrkt ett ackord på sådana villkor som skattekontoret här accepterade. Då skattekontorets fordringar kunde tillgodoses separat under hela konkursförfarandet och det dessutom skulle erhållit 99 % av intäkterna som betalades till borgenärerna (p.g.a. storleken på dess fordringar i förhållande till övriga borgenärer), kan slutsatsen dras att nästan alla konkursförfarandets intäkter skulle tillfallit skattekontoret och att dessa som nämnts skulle överstigit beloppet enligt borgenärernas ackordsuppgörelse.

⁽²²⁾ Kochovás rapport – 2 år, Holovačovás rapport – drygt sex år, Världsbankens rapport från 2004 – 4,8 år, slovakiska justitieministeriets rapport och Världsbankens rapport från 2002 – 3 år – 7 år.

⁽²³⁾ Exemplet som stödmottagaren angav i sina uppgifter av den 25 oktober 2005 gäller det konkursförklarade företaget Liehofruct White Lady Distillery, s.r.o. i Levoča.

⁽²⁴⁾ År 2004 låg räntan på statsobligationer med 3–5 års löptid på 4,06–5,14 %. I enlighet med försiktighetsprincipen skulle beräkningen högst utgå från 5,14 %.

2.2 Ackordsförfarandet jämfört med skatteindrivning

- (120) Till skillnad från privata borgenärer hade skattekontoret rätt att tillgripa skatteindrivning, som skulle ha inneburit en försäljning av fast egendom, maskiner och utrustning eller av hela företaget. Enligt i skäl 82 angiven praxis framfördes inga bevis på att skattekontoret skulle ha övervägt ett sådant agerande och dragit slutsatsen att det skulle varit mindre gynnsamt än ackordsuppställningen.
- (121) Kommissionen anser inte stödmottagarens argument vara relevant om att ett ackordsförfarande skulle skydda företaget från skatteindrivning. De slovakiska myndigheterna bekräftade att en skatteindrivning var ett möjligt alternativ för skattekontoret, antingen före ackordsförfarandet eller sedan skattekontoret lagt in veto mot det föreslagna ackordsförfarandet. Denna möjlighet måste därför granskas i samband med kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi. Stödmottagaren jämför inte det föreslagna ackordsförfarandet med det möjliga resultatet av en skatteindrivning.
- (122) I sin analys utgår kommissionen från de uppgifter stödmottagaren och de slovakiska myndigheterna lämnat. Det bör här nämnas att de slovakiska myndigheterna bekräftat att skattekontorets säkerhet uppgick till 397 miljoner SKK, vilket också angavs i beslutet om att inleda det formella förfarandet. Beloppet sägs ha verifierats i stödmottagarens bokföring. Stödmottagaren anger å andra sidan att värdet av de tillgångar som ställdes som säkerhet i "sakkunnigpriser" uppgår till 194 miljoner SKK (se skäl 22). Även om kommissionen inte behöver fastställa vilken uppgift som är korrekt, kan följande slutsatser dras.
- (123) För det första var säkerheten motvärdet av stödmottagarens skatteskuld vid uppskov, vilket föreskrivs i skatteförvaltningslagen. I ett sakkunnigutlåtande som stödmottagaren lämnat in sägs att värdet av stödmottagarens tillgångar i praktiken bara motsvarade hälften av säkerheten, vilket i så fall innebär att säkerheterna som staten kräver vid uppskov inte var tillräckliga. Det skatteuppskov som skattekontoret godkände mellan november 2002 och november 2003 och som totalt gällde 477 miljoner SKK uppfyllde alltså med all sannolikhet inte kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi. I just detta fall behöver kommissionen inte heller fastställa om åtgärderna innebär ett statligt stöd. Om de föregående skatteuppskoven emellertid innebär ett statligt stöd, kan man inte längre hänvisa till kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi när skulder efter uppskov senare (delvis) skrivs av.
- (124) För det andra skulle en borgenär i en marknadsekonomi om så varit möjligt föredragit en skatteindrivning framför ackordsförfarandet, också om man vid beräkningen av intäkterna från en sådan utgång från stödmottagarens angivna lägre värden.
- (125) Vid en skatteindrivning kan skattekontoret direkt sälja gäldenärens tillgångar (fordringar och andra omsättningstillgångar, lösöre, fast egendom). När skattekontoret röstade för ett ackordsförfarande, hade stödmottagaren lager på 43 miljoner SKK, indrivningsbara fordringar på drygt 37 miljoner SKK och kassatillgångar på 161 miljoner SKK (se skäl 5). Nämnas bör att bara omsättningstillgångarna (241 miljoner SKK, 6,3 miljoner euro)⁽²⁵⁾ skulle ha överskridit intäkterna från ackordsförfarandet (224,3 miljoner SKK, 5,93 miljoner euro). Utöver omsättningstillgångarna hade stödmottagaren också andra tillgångar, som uppgick till drygt 194 miljoner SKK.
- (126) En skatteindrivning skulle dessutom inte ha inneburit några administrativa avgifter, som däremot krävs vid ett konkursförfarande. Det är ett förfarande som skattekontoret själv inleder och handlägger, varför det också kan förutsättas ske snabbt.
- (127) Kommissionen drar därför slutsatsen att en skatteindrivning av stödmottagarens tillgångar skulle gett större intäkter än ackordet.

⁽²⁵⁾ Omsättningstillgångarnas värde = lager (43 milj. SKK) + kortfristiga fordringar (37 milj. SKK) + kassatillgångar (161 milj. SKK) = 241 miljoner SKK.

2.3 Ytterligare omständigheter

- (128) Kommissionen uppmärksammar den av de slovakiska myndigheterna framlagda skrivelse som skattedirektören på slovakiska skattemyndigheten skickade till direktören på skattekontoret (se skäl 63). Denna skrivelse är ett klart bevis på att slovakiska skattemyndigheten (som tidigare haft direktkontakter med stödmottagaren) var emot ackordsförslaget och anmodade det lokala skattekontoret att inte rösta för det. Skälet som angavs i skrivelsen var att ackordsförslaget "inte var förmånligt" för staten.
- (129) De slovakiska myndigheterna visar också på att finansministeriet i början av 2004 klart hade instruerat skattekontoren att inte acceptera uppgörelser med förslag om avskrivning av skattekontorens fordringar⁽²⁶⁾. Detta politiska beslut utfärdades i samband med den ändring av skatteförvaltningslagen av den 1 januari 2004 som syftade till striktare skatteuppbörd.
- (130) Det bör vidare nämnas att skattekontoret självt överklagade uppgörelsen redan den 2 augusti 2004, dvs. inte ens en månad efter sitt samtycke till denna.
- (131) Stödmottagaren har anfört att skattekontoret uttryckligen samtyckte till en uppgörelse, innan denne inledde förfarandet. Kommissionen anser att det bevismaterial stödmottagaren lagt fram pekar på motsatsen. I en skrivelse av den 3 februari 2004 skriver direktören på skattekontoret att även om han i princip inte är emot ett ackordsförfarande, kan han inte gå med på stödmottagarens förslag om en uppgörelse om att 35 % av skulden betalas.
- (132) Därför kan kommissionen bara dra slutsatsen att de slovakiska myndigheterna var emot stödmottagarens ackordsförslag. De var det redan innan ackordsförfarandet inleddes den 8 mars 2004, före fordringsägarnas omröstning den 9 juli 2004 och efter domstolens godkännande av ackordet.
- (133) Stödmottagaren har påpekat att långsiktiga aspekter bör beaktas, exempelvis statens framtida skatteintäkter (se skäl 52).
- (134) För det första bör det här framhållas att kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi skiljer sig från kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi. En privat investerare i en marknadsekonomi kan besluta att inleda en affärsrelation med ett företag, och styrs då av det långsiktiga strategiska perspektivet om rimlig avkastning på sin investering⁽²⁷⁾. En "borgenär i en marknadsekonomi" har däremot redan en affärsrelation eller offentligrättslig relation till företaget på obestånd och kommer att försöka utverka en återbetalning av skulder⁽²⁸⁾ med bästa möjliga ränta och betalningsterminer. En hypotetisk borgenär i en marknadsekonomi kommer därför att ha andra motiv än en privat investerare i en marknadsekonomi. I rättspraxisen har därför olika kriterier tagits fram för dessa två situationer.
- (135) När det för det andra gäller analogin med en leverantör, är det viktigt att uppmärksamma att en sådan borgenärs fordringar och statens fordringar är fundamentalt olika. Eftersom en leverantörs relationer till ett företag på obestånd helt baseras på avtal, kan en leverantör bevisligen drabbas om denne förlorar kunden. Om företaget på obestånd avvecklas eller säljs, kommer leverantören att tvingas hitta en ny kund eller ingå avtal med den nye ägaren. Riskerna är större, om leverantören är väsentligt beroende av företaget på obestånd. En sådan leverantör kommer givetvis att tänka på framtida konsekvenser. Däremot kommer statens relationer till ett företag på obestånd att baseras på offentlig rätt och kommer därför inte att vara beroende av parternas vilja. Varje ny ägare av det avvecklade företaget blir automatiskt skattskyldig. Dessutom är staten aldrig beroende av en enskild skattebetalare. Avslutningsvis är det viktigaste argumentet att staten vid skatteuppbörd aldrig styrs av vinsthänsyn och inte agerar affärsmässigt eller med affärsmässiga hänsyn. Den anförda analogin är därför inte relevant.

⁽²⁶⁾ Av skrivelsen framgår att ministeriet samtyckte till ackord som innebar två månaders betalningsuppskov för mervärdesskatt och punktskatter samt sex månaders betalningsuppskov för övriga skatter.

⁽²⁷⁾ Mål T-152/99, *HAMSA*, ovan citerad dom, punkt 126.

⁽²⁸⁾ För exempel, se mål C-342/96, *Spanien mot kommissionen*, ovan citerad dom, punkt 46.

- (136) Kommissionen anser att statens situation i detta fall inte kan jämföras med en hypotetisk privat investerares situation i en marknadsekonomi eller med en hypotetisk beroende borgenärs situation i en marknadsekonomi. I vilket fall kan framtida förlorade skatteintäkter inte beaktas vid tillämpningen av kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi ⁽²⁹⁾.
- (137) Av stödmottagarens lämnade skatteöversikt framgår att huvuddelen av de skatter denne betalade från 1995 var indirekta skatter (punktskatter och mervärdesskatt). Eftersom sådana skatter betalas av slutkonsumenterna, skulle en avveckling av stödmottagaren inte påverka uppbörden, då konsumenterna skulle fortsätta att köpa beskattade produkter från andra producenter (i detta fall främst spritbaserade drycker och sprit). Stödmottagarens argument om betydande förlorade skatteintäkter i framtiden är därför inte trovärdigt.
- (138) Kommissionen drar slutsatsen att ingen av de ytterligare omständigheter som stödmottagaren anfört pekar på att de skulle påverkat en hypotetisk privat borgenärs handlande. Inget i detta avsnitt påverkar alltså kommissionens bedömning i avsnitt 2.1 eller 2.2 av ett sådant handlande.

2.4 Slutsats

- (139) På grundval av denna bevisning anser kommissionen att kriteriet om en borgenär i en marknadsekonomi i detta fall inte har uppfyllts, utan att staten gav stödmottagaren en fördel som denne inte kunnat erhålla på marknadsvillkor.
- (140) Kommissionen har därför dragit slutsatsen att den av det lokala skattekontoret godkända skuldavskrivningen vid ackordet utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

3. STÖDETS FÖRENLIGHET: UNDANTAG ENLIGT ARTIKEL 107.3 I EUF-FÖRDRAGET

- (141) Åtgärdens huvudsyfte är att stödja ett företag i svårigheter. I sådana fall kan undantaget enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget tillämpas, där statligt stöd tillåts för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, om det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset och om vissa villkor är uppfyllda.
- (142) Mot bakgrund av stödmottagarens produktionsprofil granskade kommissionen, om de särskilda reglerna för jordbrukssektorn var tillämpliga i detta fall. Utifrån de slovakiska myndigheternas upplysningar om stödmottagarens omsättning drog kommissionen i sitt beslut om att inleda det formella förfarandet slutsatsen att flertalet av stödmottagarens produkter inte var förtecknade i bilaga I till EUF-fördraget, varför de allmänna reglerna om statligt stöd var tillämpliga på dem.
- (143) I sina synpunkter på beslutet om att inleda det formella förfarandet invände stödmottagaren mot de slovakiska myndigheternas upplysningar om dennes omsättning (se tabell 1). Denne invände dock inte mot kommissionens beslut om att vid sin bedömning utgå från de allmänna reglerna om statligt stöd. Utan hänsyn till om stödmottagarens uppgifter var korrekta ⁽³⁰⁾, granskade kommissionen huruvida ovannämnda slutsats håller mot bakgrund av nya uppgifter. Kommissionen drog slutsatsen att stödmottagarens omsättning avser produkter som inte är förtecknade i bilaga I till EUF-fördraget. Därför omfattas de av de allmänna reglerna om statligt stöd och inte av sektorsreglerna.
- (144) Stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter regleras av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽³¹⁾ (nedan kallade *de nya riktlinjerna*), som ersätter de tidigare riktlinjerna från 1999 ⁽³²⁾ (nedan kallade *riktlinjerna från 1999*).

⁽²⁹⁾ För ett liknande ärende, se mål C-124/10 P, *kommissionen mot EDF*, ovan citerad dom, punkterna 79 och 80.

⁽³⁰⁾ Uppgifterna förefaller inte överensstämja med stödmottagarens lämnade årsredovisningar.

⁽³¹⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽³²⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

- (145) I de nya riktlinjernas övergångsregler föreskrivs att de senare ska tillämpas på granskning av alla undsättnings- eller omstruktureringsstöd som beviljas utan kommissionens godkännande (olagligt stöd). Detta gäller om stödet eller en del av det beviljades efter den 1 oktober 2004, alltså efter det att de nya riktlinjerna offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (punkt 104 första stycket). Om det olagliga stödet emellertid beviljades före den 1 oktober 2004, ska granskningen företas på grundval av de riktlinjer som var tillämpliga när stödet beviljades (punkt 104 andra stycket).
- (146) Påpekas bör att skattekontoret godkände uppgörelsen den 9 juli 2004, med ikraftträdande den 23 juli 2004. Detta innebär att det olagliga stödet beviljades före den 1 oktober 2004. Därför var riktlinjerna från 1999 tillämpliga vid den tidpunkt då stödet beviljades.
- (147) Påpekas bör att stödmottagaren är ett medelstort företag enligt kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ⁽³³⁾.

3.1 Företagets stödberättigande

- (148) Enligt punkt 5 c i riktlinjerna från 1999 anses ett företag befinna sig i svårigheter, om det uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande.
- (149) Stödmottagaren deltog i ett ackordsförfarande, som enligt definitionen i konkurslagen bara kan tillämpas på företag på obestånd. Företaget är alltså berättigat till stöd till undsättning och omstrukturering.

3.2 Undsättningsstöd

- (150) Den omtvistade åtgärden beskrevs av de slovakiska myndigheterna som undsättningsstöd. I enlighet med riktlinjerna från 1999 tvivlade kommissionen på att stödet var förenligt med villkoren för ett undsättningsstöd. Skälen redovisas i avsnitt III.
- (151) Varken de slovakiska myndigheterna eller stödmottagaren reste invändningar mot dessa tvivel. Inte heller lämnades någon ny bevisning in till kommissionen.
- (152) Eftersom tvivlen inte har undanröjts, drar kommissionen slutsatsen att stödet inte uppfyller villkoren för undsättningsstöd enligt riktlinjerna från 1999.

3.3 Omstruktureringsstöd

- (153) Kommissionen uttryckte tvivel om att stödet skulle vara förenligt med omstruktureringsstöd enligt riktlinjerna från 1999. Skälen redovisas i avsnitt III.
- (154) Kommissionen konstaterar att de slovakiska myndigheterna, som ska bevisa att det statliga stödet är förenligt med den inre marknaden, inte lämnat in någon ny bevisning beträffande denna slutsats. Kommissionen har tagit vederbörlig hänsyn till stödmottagarens synpunkter.

3.3.1 Återställande av långsiktig lönsamhet

- (155) Enligt riktlinjerna från 1999 ska omstruktureringsstöd förutsätta en realistisk och enhetlig omstruktureringsplan som syftar till att återställa företagets långsiktiga lönsamhet. Medlemsstaten ska förbinda sig att följa planen, som måste godkännas av kommissionen. Kan företaget inte genomföra planen, betraktas detta som missbruk av stödet.

⁽³³⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.

- (156) Omstruktureringsplanen ska göra det möjligt att återställa den långsiktiga lönsamheten inom rimlig tid och utifrån realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten. I omstruktureringsplanen ska de omständigheter beskrivas som ledde till att företaget hamnade i svårigheter och lämpliga åtgärder ska anges för att lösa dessa problem. Omstruktureringen får inte begränsa sig till ett finansiellt stöd i syfte att återbetala lån och överbrygga tidigare förluster, utan att frågan om orsakerna till dessa förluster utreds.
- (157) För företag i stödområden samt små och medelstora företag föreskrivs i riktlinjerna från 1999 att bidragsvillkoren ska vara mindre strikta i fråga om uppvägande åtgärder och övervakningsrapporter. Dessa omständigheter befriar dock inte sådana företag från kravet på att utarbeta en omstruktureringsplan eller medlemsstaterna från förpliktelsen att bara ge stöd till en omstruktureringsplan genomförs.
- (158) Sedan det formella granskningsförfarandet inleddes bekräftade de slovakiska myndigheterna att den omstruktureringsplan som stödmottagaren skulle utarbeta för att ackordsförfarandet skulle kunna inledas bara hade granskats av den berörda domstolen, dvs. inte av den myndighet som beviljade stödet. De bekräftade också att varken domstolen eller skattekontoret övervakat genomförandet av planen.
- (159) I motsats till detta påstående hävdade stödmottagaren att skattekontoret granskat verksamhetsplanens möjligheter att återställa den långsiktiga lönsamheten redan före godkännandet av ackordsuppögörelsen. Detta påstående styrktes dock inte.
- (160) Denne hävdade vidare att avsaknaden av en formell omstruktureringsplan är irrelevant om kommissionen granskar stödet i efterhand, eftersom den då kan bedöma om stödmottagaren verkligen blivit bärkraftig. Enligt stödmottagaren kan en formell omstruktureringsplan bara krävas i samband med en förhandsbedömning och bara en sådan bedömning omfattas av riktlinjerna från 1999.
- (161) Denna argumentation är inte korrekt. Riktlinjerna från 1999 omfattar både bedömning av s.k. förenlighet och av olagligt stöd. En bedömning förutsätter alltid att omstruktureringsstödet är knutet till en genomförbar omstruktureringsplan. Kommissionen ska göra en bedömning på grundval av uppgifter som är tillgängliga när stödet beviljades.
- (162) Slutsatsen kan dras att skattekontoret som bidragsgivare inte hade tillfälle att utvärdera en omstruktureringsplan och villkora avskrivningen av sina fordringar till dess genomförande, övervakat i vederbörlig ordning. Därmed uppfylldes inte det första formella villkoret, som är helt tillämpligt även på en bedömning i efterhand.
- (163) När det gäller verksamhetsplanens innehåll, lämnade de slovakiska myndigheterna inga uppgifter som skulle ha undanröjt kommissionens tvivel om att denna plan faktiskt var en sådan omstruktureringsplan som föreskrivs i riktlinjerna från 1999.
- (164) Kommissionen måste vidhålla sin slutsats, som den anförde i beslutet om att inleda det formella förfarandet. Den inlämnade verksamhetsplanen är en plan som enbart handlar om stödmottagarens akuta problem med den växande skulden till staten. I denna analyseras över huvud taget inte de omständigheter som ledde till stödmottagarens svårigheter, inte heller företagets dåvarande ekonomiska situation eller dess ekonomiska perspektiv. Eftersom en sådan analys saknades, föreslog stödmottagaren inte några konkreta åtgärder för att åtgärda svårigheternas orsaker. Den enda åtgärd som beskrivs närmare är den föreslagna ekonomiska omstruktureringen genom ett ackord med fordringsägarna.
- (165) I planen nämns över huvud taget inte det kapitaltillskott som stödmottagaren angivit som en av omstruktureringsåtgärderna. Inga uppgifter i handlingen tyder på att kapitaltillskottet från företaget Hydree Slovakia skulle uppfattas som en åtgärd för att säkerställa att stödmottagaren på lång sikt inte återgår till sin strategi att finansiera produktionen med sina mervärdes- och punktskatteskulder, vilket till slut ledde till dess svårigheter. De slovakiska myndigheterna bekräftade att kapitaltillskottet inte på något sätt minskade risken för en upprensning av de ekonomiska problemen. Dessa tvivel stärks, om man beaktar att kapitaltillskottet uppgick till 21 miljoner SKK och omstruktureringskulden utgjorde 644 miljoner SKK.

- (166) Kapitaltillskottet är i sig inget bevis på marknads tilltro till att stödmottagarens långsiktiga lönsamhet skulle återställas. Kommissionen konstaterar att stödmottagaren trots aktiva ansträngningar inte lyckades utverka något lån från en privatbank.
- (167) Kommissionen konstaterar vidare att stödmottagaren tvingades hyra ut produktionsmedel till konkurrenten Old Herold s. r. o., eftersom stödmottagaren förlorat sin licens för framställning av sprit och spritbaserade drycker. Orsaken var inte att produktionen i fråga skulle gå med förlust och alltså kräva en omstrukturering. Faktum är att stödmottagaren efter förfarandet hade kunnat ansöka om en ny licens men inte gjorde det. Kommissionen konstaterar dock att stödmottagaren fortsätter sälja produkter som företaget Old Herold framställer med dennes utrustning och varumärke. Stödmottagaren planerar till och med att öka denna försäljning, enligt vad som sägs i årsredovisningen för perioden 29 april till 30 december 2004. Uthyrningen av produktionsmedlen kan därför inte betraktas som en omstruktureringsåtgärd, eftersom alla tillgängliga uppgifter visar att det inte var nödvändigt att omstrukturera denna del av produktionen.
- (168) För övriga föreslagna åtgärder i verksamhetsplanen kvarstår kommissionens tvivel. Dessa åtgärder ingår i normal affärsverksamhet och utgör helt enkelt inte några rationaliseringsåtgärder (försäljning av gammal utrustning eller fordon). De två föreslagna strukturåtgärderna beskrevs mycket vagt, utan närmare uppgifter om konkreta produkter eller tidsramar (nedläggningen av produktionen av olönsamma alkoholfria drycker och försäljningen av vissa fastigheter). De slovakiska myndigheterna bekräftade att de fastigheter som skulle säljas (administrationsbyggnaden, försäljningslokalen och rekreationsanläggningen) ännu inte hade sålts den 10 oktober 2005, dvs. denna planerade åtgärd genomfördes inte som angivits.
- (169) Det saknas en formell omstruktureringsplan och en riktig analys av problemen, av nödvändiga åtgärder för att lösa dessa samt av marknadsvillkor och marknadsperspektiv. Kommissionen drar därför slutsatsen att stödmottagarens framlagda verksamhetsplan inte är en riktig omstruktureringsplan i den mening som krävs i riktlinjerna från 1999⁽³⁴⁾. Kommissionens tvivel om att stödmottagaren skulle återställa den långsiktiga lönsamheten har därför inte undanröjts.

3.3.2 Minsta nödvändiga stöd

- (170) Kommissionen drar slutsatsen att avsaknaden av en faktisk omstruktureringsplan gör att dess tvivel på den långsiktiga lönsamheten kvarstår. Redan detta leder till slutsatsen att stödet inte är förenligt med den inre marknaden. Kommissionen kommer dock också att analysera ett annat centralt kriterium i riktlinjerna från 1999, nämligen att stödet ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt.
- (171) Enligt punkt 40 i dessa riktlinjer ska stödbeloppet och stödnivån begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering med hänsyn till stödmottagarens finansiella resurser. Stödmottagaren ska i väsentlig utsträckning bidra till omstrukturen med egna medel.
- (172) Omstruktureringskostnaderna motsvarade det totala skuldbelopp som omstrukturerats genom ackordet. Stödmottagaren betalade 35 % av detta belopp.
- (173) De slovakiska myndigheterna har inte lämnat någon ytterligare förklaring när det gäller de tvivel som kommissionen har framfört på denna punkt. Stödmottagaren har förklarat hur denne finansierade betalningen av den skuld som återstod efter uppgörelsen (se skäl 30–35). Enligt stödmottagaren uppgick dennes bidrag här till 231 miljoner SKK (6,1 miljoner euro).
- (174) För det första anser kommissionen att stödmottagarens disponibla medel översteg den utestående skulden efter uppgörelsen. Detta innebär att stödet inte begränsats till vad som var absolut nödvändigt.

⁽³⁴⁾ Se även mål C-17/99, *Frankrike mot kommissionen*, REG 2001, s. I-2481.

- (175) Viktigare är dock kommissionens slutsats att det lån som företaget Old Herold gav inte uppfyllde kravet på stödmottagarens egna bidrag enligt riktlinjerna från 1999. Skuldförbindelser utgör ett löpande sätt att finansiera ett företags verksamhet. De utgör kortfristiga skulder som dock måste återbetalas. Bara om leverantörer tillåter längre betalningsfrister än vad som är praxis, får företaget ytterligare medel för en omstrukturering. Ett sådant uppskov är ett tecken på marknads tilltro till att bärkraften kan återställas.
- (176) Stödmottagaren har aldrig visat att företaget Old Herolds betalningsuppskov klart skulle avvika från normal affärspraxis mellan stödmottagaren och dennes leverantörer. En betalningsfrist på 40 dagar kan betraktas som normal affärspraxis, särskilt med tanke på att den beviljades efter ackordet. Stödmottagaren hade då inte längre ekonomiska svårigheter. Huvudsyftet med ackordet var just att avhjälpa stödmottagarens ekonomiska problem.
- (177) Kommissionen drar därför slutsatsen att denna längre betalningsfrist inte kan betraktas som en extern finansiering av omstruktureringen.
- (178) Utan detta uppskov skulle stödmottagarens egna bidrag enligt riktlinjerna från 1999 uppgå till 131 miljoner SKK (3,4 miljoner euro), dvs. utgöra 20 % av omstruktureringskostnaderna.
- (179) Riktlinjerna från 1999 innehöll inga tröskelvärden för när stödmottagarens egna bidrag ska betraktas som väsentligt.
- (180) Mot bakgrund av kommissionens praxis vid tillämpningen av dessa riktlinjer och att kommissionens politik utmynnade i införandet av tröskelvärden i de nya riktlinjerna ⁽³⁵⁾, anser kommissionen att stödmottagarens bidrag på 20 % är relativt lågt. I enlighet med riktlinjerna från 1999 skulle ett sådant bidrag bara kunna godkännas, om alla övriga stödkrav uppfylldes. Kommissionen skulle då bedömt uppfyllandet av kriterier som huruvida företaget var verksamt i stödområdet, i vilken mån finansieringen avspeglar marknads tilltro (utöver stödmottagaren och dennes aktieägare), företagets långsiktiga bärkraft eller andra kännetecken för det konkreta fallet.
- (181) Mot bakgrund av ovanstående kan kommissionen i detta fall inte betrakta stödmottagarens eget bidrag som väsentligt. Den drar slutsatsen att dess tvivel på att stödmottagarens egna bidrag skulle vara väsentligt och att stödet skulle begränsas till vad som är nödvändigt inte har undanröjts.

3.4 Stödets förenlighet: slutsats

- (182) Kommissionen har dragit slutsatsen att stödet inte är förenligt med den inre marknaden, varken som undsättningsstöd eller som omstruktureringsstöd. Dessutom gäller inte något av undantagen som föreskrivs i EUF-fördraget.

VII. SLUTSATS

- (183) Kommissionen har konstaterat att Slovakien olagligt beviljat en avskrivning av en skatteskuld till förmån för Frucona Košice a. s., vilket strider mot artikel 108.3 i EUF-fördraget. Detta stöd är inte är förenligt med den inre marknaden enligt något av de i EUF-fördraget föreskrivna undantagen.
- (184) Även om skattekontorets avskrivning uppskjutits tills kommissionens förfarande avslutats, finner kommissionen att stödmottagarens fördel uppstod vid det tillfälle när skattekontoret beslöt att avstå från en del av sina fordringar och därmed ge ett stöd till stödmottagaren. I tiden skedde detta när borgenärsuppgörelsen trädde i kraft den 23 juli 2004. Stödmottagarens fördel i förhållande till konkurrenterna är det faktum att skattekontoret inte drev in sina skattekrav.

⁽³⁵⁾ Enligt de nya riktlinjerna är tröskelvärdet för medelstora företag lägst 40 %.

- (185) För återställande av den föregående situationen ska det statliga stödet återkrävas. Genom att stödet beviljades i och med att borgenärsuppgörelsen trädde i kraft den 23 juni 2004, är det stöd som ska återvinnas hela den enligt uppgörelsen avskrivna skatteskulden.
- (186) Slovakiens högsta domstol har dock fastställt att obetalda vägskatteskulder på 424 490 SKK felaktigt hade inkluderats i ackordet. Till följd av detta beslut sänktes huvudskulden i uppgörelsen med detta belopp, varmed den utestående skulden till skattekontoret korrigerades till 640 369 341 SKK i uppgörelsen.
- (187) De därmed avskrivna obetalda vägskatteskulderna betalades i sin helhet den 2 augusti 2006. Denna betalning bör beaktas vid beräkningen av stöd och relaterade räntor som ska återvinnas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2007/254/EG ska upphävas.

Artikel 2

Det statliga stöd som Slovakien genomfört till förmån för Frucona Košice a. s, till ett belopp av 416 515 990 SKK, är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 3

1. Slovakien ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att från stödmottagaren återkräva det stöd enligt artikel 2 som denne olagligen beviljats, dock med beaktande av det faktum att obetalda vägskatteskulder på 424 490 SKK betalades till det lokala skattekontoret den 2 augusti 2006.
2. Återkravet ska ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.
3. Beloppet som ska återkrävas ska innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens Frucona Košice a. s. förfogande till den dag det har återbetalats.
4. Räntan ska beräknas i enlighet med kapitel V i rådets förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽³⁶⁾. Räntan ska kapitaliseras under hela perioden enligt punkt 3.

Artikel 4

Slovakien ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet. Uppgifterna ska anges i formuläret i bilaga I till detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Slovakien.

Utfärdat i Bryssel den 16 oktober 2013.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

⁽³⁶⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

BILAGA

INFORMATION OM GENOMFÖRANDET AV KOMMISSIONENS BESLUT OM STATLIGT STÖD

1. Beräkning av det belopp som ska återvinnas

1.1 Fyll vänligen i följande uppgifter om storleken på det olagliga statliga stöd som tillhandahållits stödmottagen:

Datum ^(°)	Stödbelopp ^(*)	Valuta

^(°) Tidpunkt(er) när stödet (i form av enskilda utbetalningar) tillhandahölls stödmottagen.

^(*) Storleken på det stöd som tillhandahållits stödmottagen (i bruttostödsekvivalenter).

Anmärkning:

1.2 Ange vänligen i detalj beräkningen av räntan på det stöd som ska återkrävas.

2. Åtgärder som redan vidtagits eller planeras för att återkräva stödet

2.1 Redogör noggrant för vilka åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att omedelbart och effektivt återkräva stödet. Ange också eventuell rättslig grund för de vidtagna eller planerade åtgärderna.

2.2 Vilken är återbetalningsplanen för stödet? När kommer stödet att vara helt återbetalt?

3. Redan återbetalt stöd

3.1 Fyll i följande uppgifter, om det stöd som redan återbetalats av stödmottagaren:

Datum ^(°)	Återbetalt belopp	Valuta

^(°) Tidpunkt(er) när stödet återbetalades.

3.2 Vänligen styrk uppgift om återbetalning av stöd enligt punkt 3.1 i tabellen.